

JIPF - bladet

Judar för Israelisk - Palestinsk Fred

Redaktion: Jakob Srebro, Jorge Buzaglo, David Buzaglo, Ilan Cohen, Jonatan Stanczak, Lisa Granér

Nr 1, Februari 2010

Nu har JIPF bestämt sig. Efter den grundligaste diskussionen i vår historia, har vi beslutat att ansluta oss till BDS-uppropet. Vi har haft tre välbesökta möten i ärendet varav det sista var gemensamt med Göteborgsgruppen via högtalartelefon och Skype. Sammanlagt utgjorde vi en stor majoritet av JIPFs medlemmar. Kort därefter anslöt sig EJJP också till uppropet. Nu måste vi bestämma hur vi ska gå vidare, vilka aktioner vi ska stödja eller initiera. Detta och mer kommer vi att diskutera på årsmötet så det är viktigt att så många som möjligt kommer.

Samtidigt med detta pågår en aktion till stöd för Goldstonerapporten. Skriv på uppropet om Du inte har gjort det än. I början på mars kommer vi att överlämna uppropet till regeringen.

Chefredaktör Jakob Srebro

Kallelse

till

JIPF's årsmöte 2010

tid: 27 mars, klockan 15.00

plats: Folklore Centrum, Wollmar Yxkullsgatan 2

Förutom de "vanliga" förhandlingarna kommer vi att diskutera vilka aktioner JIPF bör stödja inom ramen för BDS uppropet. Vi kan förvänta oss en livlig diskussion.

Väl mött!

I detta nr: BDS-uppropet (2), EJJP BDS deklARATION (3), Hur JIPF ska tillämpa BDS, Ilan Cohen (7), Brev till AP fonderna, PGS & JIPF (9), Kommentrar om Israeldagen, Jonatan Stanczak (10), Goldstonerapporten får inte sopas under mattan, Ilan Cohen (11), Judge Goldstone faces down hi accusers, Philip Weiss (12), Gazakonferensen 1a mars (15), Folkrätten och Goldstone 13 mars (16), Apartheid!, Jorge Buzaglo (17), EJJP i Paris, Jonatan Stanczak (20), Gaza, Israel news, Akiva Eldar (21), The 23-day war in numbers (23), Breaking the Silence releases new publication (24), Ordförandens summering av det gångna året, Dror Feiler (26), JIPFs handlingsprogram (28)

Nedan följer originaltexten till BDS-uppropet, som vi har anslutit oss till:

Palestinian Civil Society
Calls for Boycott, Divestment and Sanctions against Israel
Until it Complies with International Law and Universal
Principles of Human Rights
9 July 2005

One year after the historic Advisory Opinion of the International Court of Justice (ICJ) which found Israel's Wall built on occupied Palestinian territory to be illegal; Israel continues its construction of the colonial Wall with total disregard to the Court's decision. Thirty eight years into Israel's occupation of the Palestinian West Bank (including East Jerusalem), Gaza Strip and the Syrian Golan Heights, Israel continues to expand Jewish colonies. It has unilaterally annexed occupied East Jerusalem and the Golan Heights and is now de facto annexing large parts of the West Bank by means of the Wall. Israel is also preparing - in the shadow of its planned redeployment from the Gaza Strip - to build and expand colonies in the West Bank. Fifty seven years after the state of Israel was built mainly on land ethnically cleansed of its Palestinian owners, a majority of Palestinians are refugees, most of whom are stateless. Moreover, Israel's entrenched system of racial discrimination against its own Arab-Palestinian citizens remains intact.

In light of Israel's persistent violations of international law; and

Given that, since 1948, hundreds of UN resolutions have condemned Israel's

colonial and discriminatory policies as illegal and called for immediate, adequate and effective remedies; and

Given that all forms of international intervention and peace-making have until now failed to convince or force Israel to comply with humanitarian law, to respect fundamental human rights and to end its occupation and oppression of the people of Palestine; and

In view of the fact that people of conscience in the international community have historically shouldered the moral responsibility to fight injustice, as exemplified in the struggle to abolish apartheid in South Africa through diverse forms of boycott, divestment and sanctions; and

Inspired by the struggle of South Africans against apartheid and in the spirit of international solidarity, moral consistency and resistance to injustice and oppression;

We, representatives of Palestinian civil society, call upon international civil society organizations and people of conscience all over the world to impose broad boycotts and implement divestment initiatives against Israel similar to those applied to South Africa in the

apartheid era. **We appeal to you to pressure your respective states to impose embargoes and sanctions against Israel. We also invite conscientious Israelis to support this Call, for the sake of justice and genuine peace.**

These non-violent punitive measures should be maintained until Israel meets its obligation to recognize the Palestinian people's inalienable right to self-determination and fully complies with the precepts of international law by:

- 1. Ending its occupation and colonization of all Arab lands and dismantling the Wall;**
- 2. Recognizing the fundamental rights of the Arab-Palestinian citizens of Israel to full equality; and**
- 3. Respecting, protecting and promoting the rights of Palestinian refugees to return to their homes and properties as stipulated in UN resolution 194.**

EJJP 2010

Inget stöd till den israeliska ockupationen! Till försvar för internationell rätt och mänskliga rättigheter: bojkott, avinvesteringar och sanktioner mot Israel.

Under 43 år har det ockuperade palestinska området varit utsatt för omfattande mark- och vattenkonfiskering, vägspärrar, utomrättsliga avrättningar, avstängningar, utgångsförbud och kollektiv bestraffning, allt i strid med internationell rätt. Förtryck, segregering och förnedring, husrivningar, murbygget på Västbanken, samt blockaden och kriget mot Gaza, avgör det dagliga livet för det palestinska folket.

Israels regering har under dessa 43 år av ockupation ansett sig ha rätten att bryta mot internationell rätt, FN-stadgan, FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna, Fjärde Genèvekonventionen, och till och med den Internationella domstolens beslut, med det tysta godkännandet av stora delar av det internationella samfundet.

FN och det internationella samfundet som helhet har misslyckats med att genomföra någon form av effektiva sanktioner mot Israels brott mot internationell rätt. Civila aktioner över hela Europa är därmed nödvändiga för att hindra makthavare från att fortsätta tillämpa dubbelmoral och blidka Israel.

EJJP:s årsmöte 2010

Erinrar om att:

Uppfyllandet av FN-stadgans principer kräver att en rättvis och hållbar fred mellan Israel och en framtida palestinsk stat förverkligas.

Alla FN:s medlemsstater genom sitt godkännande av FN-stadgan har förbundit sig att agera i enlighet med artikel 2 i denna stadga.

För att ett internationellt rättssystem ska kunna behållas och ha någon auktoritet och betydelse för det internationella samfundet krävs det att Israel tvingas upphöra med ockupationen.

Israel i sin egenskap av mäktig stat, som ockuperar ett annat folks land, är jämbördig medlem av det internationella samfundet och måste, liksom alla andra stater, hållas ansvarigt för sin politik och sitt agerande i enlighet med godkända, internationella normer. Något annat förhållningssätt till staten Israel är diskriminerande, då det innebär att Israel orättfärdigt och utan motivering särbehandlas.

Av alla dessa skäl anser vi att Israels ockupation av det palestinska området är en internationell fråga.

Vi har alla ett ansvar i att få ett slut på ockupationen.

Vi är inte villiga att acceptera de s. k. supermakternas blindhet, FN:s passivitet, Kvartettens apati, och slutligen likgiltigheten hos staterna i Mellanöstern och kring Medelhavet.

Vi är inte villiga att tåga om det faktum att ockupationsmakten, Israel, gör anspråk på att tala i namn av alla judar i världen och att agera å våra förfäders vägnar av vilka många föll offer för nazisternas folkmord, och förmodligen för alla offer för antisemitism och rasism.

Vi är inte villiga att passivt bevittna en politik som redan har orsakat alltför många dödsoffer, outhärdlig förödelse och konstant lidande.

Som de europeiska medborgare vi är anser vi att mänskliga rättigheter är den politiska grundvalen för det europeiska civilsamhället; vi delar ansvaret för fred och rättvisa med våra vänner och systerorganisationer i Israel, Palestina och alla andra länder i det internationella samfundet.

Vi är fast beslutna att kraftfullt ta ställning mot Israels ockupation av det palestinska området, d v s mot den nu inslagna vägen av hat och fientlighet som kan kulminera i en katastrof – för palestinier och för israeler.

Vi är övertygade om att israeliska ledare och makthavare, liksom större delen av det israeliska civilsamhället, har makten att förändra denna oacceptabla situation men är ovilliga att göra det. Av det skälet är det omöjligt att utan yttre påtryckningar få slut på ockupationen. Ett avgörande sätt att bryta detta dödläge är internationella och effektiva påtryckningar utan våld, såsom BDS-kampanjen, till stöd för den palestinska kampen mot ockupationen.

EJJP:s årsmöte 2010 noterar

- § Det palestinska civilsamhällets upprop i maj 2005: **“Call for Boycott, Divestment and Sanctions Against Israel Until it Complies with International Law and Human Rights”**;
- § Bilbao-initiativet den 31 oktober 2008, som uppmanar till **“en ökad medvetenhet om, och genomförande av, den globala BDS-kampanjen mot Israel grundad på det**

palestinska civilsamhällets upp-rop från 2005, samt att på ett hållbart sätt ta hänsyn till den aktuella kontexten och kapaciteten.” Med bl. a. det uttryckliga målet att **“kräva efterlevnad av Internationella domstolens rådgivande yttrande 2004 - som fördömer Israels mur och bosättningar på ockuperad mark”**.

§ Att många israeliska organisationer, som motsätter sig ockupationen, har anslutit sig till BDS-kampanjen, däribland The Coalition of Women for Peace (New Profile, Women in Black, Bat Shalom, The Fifth Mother, Machsom Watch, Noga, NELED, TANDI, WILPF, Bat Tzafon), ICAHD (Israeli Committee Against House Demolition), Anarchists Against the Wall, Matzpen (Israel/International), AIC (Alternative Information Center) som alla är med i Boycott from Within;

§ Att en rad judiska organisationer har anslutit sig till BDS-kampanjen, däribland Not In Our Name (NION - Canada), Palestinian and Jewish Unity (PAJU - Canada), Judar För Israelisk-Palestinsk Fred (JIPF, Sweden), Union Juive Francaise pour la Paix (UJFP – France), Jüdische Stimme für einen gerechten Frieden in Nahost (Austria), Union des Progressistes Juifs de Belgique (Belgium), Rete 'Ebrei Contro l'Occupazione (Italy), Jüdische Stimme für einen gerechten Frieden in Nahost (Germany);

§ Att framstående medlemmar av den israeliska, palestinska och internationella akademian samt kultursektorn har uppmanat till akademiska och kulturella BDS-aktioner.

EJJP:s årsmöte 2010 deklarerar:

·Att EJJP erkänner värdet av det palestinska civilsamhällets BDS-upprop som en viktig icke-våldsmetod i det palestinska folkets kamp mot ockupationen.

· Att EJJP ansluter sig till BDS-rörelsen för att sätta press på Europaparlamentet och varje europeisk regering att leva upp till sina skyldigheter gentemot internationell rätt och mänskliga rättigheter.

· Att EJJP:s beslut att ansluta sig till BDS-rörelsen också ger moraliskt stöd till den progressiva fredsrörelsen i Israel, som till stora delar redan har anammat BDS, och internationellt inspirerar till bredare stöd för BDS-rörelsen, vilket effektivt stärker BDS.

· Att situationen i Europas olika länder varierar, med följd att olika grupper inom EJJP måste besluta om de mest lämpliga formerna av BDS-aktioner utifrån sina specifika lokala förhållanden. EJJP noterar i detta sammanhang att den uppmaning till bojkott av produkter från de ockuperade områdena, som Gush Shalom och andra organisationer länge fört fram, också är en form av BDS.

· Att varje beslut om BDS som fattas av grupper inom EJJP bör tas utifrån en analys av varje särskilt fall.

Några riktlinjer för sådana beslut kan utgå från följande kriterier:

- Mot ockupationen eller för den?
- Mot belägringen av Gaza eller för den?
- Mot bosättningar och muren eller för dem?
- För lika rättigheter för palestinier i Israel eller emot?
- För israeliska attacker mot Libanon 2006 och Gaza 2008/09 eller emot?
- Representant för en officiell israelisk institution eller inte?

Att det inte finns något antisemitiskt i att genomföra BDS-kampanjer mot Israel. Tvärtom - vi tar till sådana metoder i övertygelsen om att fortsatt ockupation är förkastlig för det israeliska folket och kan skada judar över hela världen.

Att ”The Federation of the European Jews for a Just Peace” ansluter sig till BDS-kampanjen.

Förslag till aktioner

1. Vi anser att en mångfald av samordnade åtgärder specifikt riktade mot det israeliska ockupationsmaskineriet med dess militära/industriella infrastruktur, allmänt sett är mest lämpliga. I detta kommer vi att samarbeta med andra organisationer och inbegripa aktioner mot

- försäljning av vapen till och från Israel;
- försäljning och underhåll av utrustning som används i ockupationen;
- utbildning och test av israelisk militär och vapen i någon del av EU;
- israelisk rådgivning till och utbildning av europeisk polis och militär;
- statligt och privat samarbete med institutioner och/eller företag som utvecklar

militär och/eller säkerhetsutrustning och -system.

2. Avinvesteringar från företag som direkt eller indirekt stödjer den israeliska ockupationen. Samarbete med lokala palestinska och israeliska grupper och förkämpar för avinvestering för att identifiera lämpliga mål, såsom företag som är inblandade i murbygget och bosättningar eller förstörelsen av palestinska hem och mark.
3. Kampanjer för att förmå importörer, grossister och återförsäljare att inte sälja israeliska varor som bidrar till den israeliska ockupationen. Stöd till konsumentbojkotter av sådana produkter genom att på bl. a. EJJ:s hemsida publicera en produktlista i samarbete med israeliska, palestinska och lokala solidaritetsgrupper.
4. Tillsammans med andra grupper sammanställa och uppdatera information samt driva kampanjer för avinvesteringar och konsumentbojkotter. Detta kan motverka att politiska solidaritetskampanjer med det palestinska folket splittras.
5. Akademiska och kulturella institutioner i Israel är i huvudsak statskontrollerade, och den stora majoriteten av israeliska intellektuella och akademiker har antingen bidragit direkt till att upprätthålla, försvara eller på andra sätt rättfärdiga den israeliska ockupationspolitiken, eller gett den sitt tysta stöd. Vi uppmanar akademiker och kulturarbetare att ta avstånd från ockupationen och från att

Israel ödelägger och blockerar den palestinska kulturella, akademiska samt utbildningssektorn, för att undvika möjligheten av bojkott.

6. Vi efterlyser fokus på judiska donationer. Vi kommer att publicera och fördöma alla organisationer som bidrar till ockupationen genom donationer och agera mot sådana aktiviteter. I stället uppmanar vi till donationer och stöd till institutioner och organisationer som aktivt tar ställning mot ockupationen.

Det är hög tid att omsätta vår kritik och vårt motstånd mot den israeliska regeringens politik till effektiva ickevåldsaktioner såsom BDS-kampanjen. Effekten må i ett första skede framstå som symbolisk, men sådana aktioner kommer att aktivera en folkrörelse som kommer att sätta press på såväl EU och dess medlemsländers regeringar som det israeliska samhället och dess regering.

Översättning:

Anja Emsheimer och Johanna Wallin

Hur JIPF ska tillämpa BDS Beslutsförslag till JIPFs årsmöte

Genom majoritetsbeslut har JIPF anslutit sig till det palestinska BDS dokumentet. Jag fortsätter att hävda att detta beslut är skadligt för JIPF och dess målsättning, eftersom den kommer att stöta bort judar, som å ena sidan avskyr ockupationen men å andra sidan inte ignorerar att det finns en nationell motsättning mellan judarna och palestinierna.

Lyckligtvis eller snarare som uttryck för motsättningarna i denna fråga inom EJJP, har ett BDS beslut fattats som är mera nyanserat, och som har många element vad gäller tillämpningen av BDS kampanjen, som JIPF kan anamma. EJJP:s dokument ger uttryckligen de enskilda nationella medlemmarna rätten att ”besluta om de mest lämpliga formerna av BDS-aktioner utifrån sina specifika lokala förhållanden”.

Av förslagen till aktioner, som EJJP lis-

tar upp, har jag bara invändningar mot punkt 5: Jag tycker att **bojkott ska tillämpas på israeliska akademiker och kulturarbetare, som offentligt eller genom innehållet av sitt arbete tar ställning för ockupationen.** Det är t.ex. givet att någon som bor och/eller arbetar på ockuperat område är en sådan kandidat. Det måste framgå entydigt av deras personliga politiska attityd eller verksamhet om de är bojkottbara, och inte om de får statliga bidrag resp. support. I tveksamma fall ska vi snarare satsa på utmaning via diskussion för att få fram var de står och vinna åhörarna för våra synpunkter. Bara så kan vi i längden åstadkomma att de tar ”avstånd från ockupationen och från att Israel ödelägger och blockerar den palestinska kulturella, akademiska samt utbildningssektorn, för att undvika möjligheten av bojkott”.

Därför förslår jag att JIPFs årsmöte an-

tar följande aktivitetsplan för tillämpning av BDS kampanjen:

1. JIPF anser att en mångfald av samordnade åtgärder specifikt riktade mot det israeliska ockupationsmaskineriet med dess militära/industriella infrastruktur, allmänt sett är mest lämpliga. I detta kommer vi att samarbeta med andra organisationer och inbegripa aktioner mot
 - försäljning av vapen till och från Israel;
 - försäljning och underhåll av utrustning som används i ockupationen;
 - utbildning och test av israelisk militär och vapen i någon del av EU;
 - israelisk rådgivning till och utbildning av europeisk polis och militär;
 - statligt och privat samarbete med institutioner och/eller företag som utvecklar militär och/eller säkerhetsutrustning och -system.
2. Avinvesteringar från företag som direkt eller indirekt stödjer den israeliska ockupationen. Samarbete med lokala palestinska och israeliska grupper och förkämpar för avinvestering för att identifiera lämpliga mål, såsom företag som är inblandade i murbygget och bosättningar eller förstörelsen av palestinska hem och mark.
3. Kampanjer för att förmå importörer, grossister och återförsäljare att inte sälja israeliska varor som bidrar till den israeliska ockupationen. Stöd till konsumentbojkotter av sådana produkter genom att på bl a EJJP:s hemsida publicera en produktlista i samarbete med israeliska, palestinska

och lokala solidaritetsgrupper.

4. Tillsammans med andra grupper sammanställa och uppdatera information samt driva kampanjer för avinvesteringar och konsumentbojkotter. Detta kan motverka att politiska solidaritetskampanjer med det palestinska folket splittras.
5. Akademiska och kulturella institutioner i Israel är i huvudsak statskontrollerade, och en stor del av de israeliska intellektuella och akademiker har antingen bidragit direkt till att upprätthålla, försvara eller på andra sätt rättfärdiga den israeliska ockupationspolitiken, eller gett den sitt tysta stöd. JIPF stödjer **bojkott av israeliska akademiker och kulturarbetare, som offentligt eller genom innehåll av sitt arbete tar ställning för ockupationen**. Vi uppmanar akademiker och kulturarbetare att ta avstånd från ockupationen och från att Israel ödelägger och blockerar den palestinska kulturella, akademiska samt utbildningssektorn, för att undvika möjligheten av bojkott.
6. Vi efterlyser fokus på judiska donationer. Vi kommer att publicera och fördöma alla organisationer som bidrar till ockupationen genom donationer och agera mot sådana aktiviteter. I stället uppmanar vi till donationer och stöd till institutioner och organisationer som aktivt tar ställning mot ockupationen.

Ilan Cohen

Brev till AP fonderna:

Till Ossian Ekdahl, Chef för kommunikation och ägarstyrning

Så sent som i juni förra året ägde AP1 andelar i Elbit systems och flera andra företag som bidrar till israeliska krigsförbrytelser på ockuperade palestinska områden. Detta lovade ni att ni skulle se över. Det var ett tag sedan - och under den tiden har flera andra investerare sålt sina innehav i företag som bidrar till krigsförbrytelser (se nedan). Vi vill nu veta vad ni har kommit fram till.

Den 26/1 2010 meddelades att den danska pensionsfonden PKA följer flera andra investerare, framförallt Danske Bank, och utesluter bland annat Elbit Systems Ltd. ur sin värdepappersportfölj. Utöver detta företag utesluts också Magal Security and Detections Systems och det israeliska företaget som är inblandad i konstruktion av bosättningar - Leviev Africa-Israel sätts upp på svarta listan. PKA har sålt sitt aktieinnehav i Elbit av ett värde på 5 miljoner danska kronor.

Motivet bakom avinvesteringen var följande: "Den Internationale Domstol har slået fast, at barrieren kun tjener militære formål og bryder palæstinensernes menneskerettigheder. Det har vi tillagt stor vægt. Derfor har vi set på, om virksomheder producerer specialdesignede produkter til muren og dermed har en særlig involvering i undertrykkende aktiviteter," säger Michael Nellemann, investeringsdirektör på PKA och utvecklar med: "Vi har set på muren som et

symbol på adskillelsen af mennesker og set på leverandørerne af væsentlige produkter. Men det er en løbende proces, og man kan ikke afvise, at andre selskaber kommer på vores negativliste som følge af deres rolle i de her områder,".

Danske Banks kommentar till avinvesteringen i Elbit Systems Ltd. och Africa-Israel den 25 januari 2010 var följande: "Vi varetager kundernes interesser, og vi ønsker ikke at placere kundernes penge i selskaber, der overtræder internationale normer." sade Thomas H. Kjærgaard, ansvarlig for socialt ansvariga investeringar i Danske Bank-koncernen.

Norska statliga pensionsfonden efter ett beslut av norska finansdepartementet beslöt redan i september 2009 att avinvestera från Elbit Systems Ltd. utifrån följande motivering av finansminister Halvorsen: "Vi ønsker ikke at støtte selskaber, som så direkte bidrager til brud på international humanitær lov".

Enligt en sökning bland Första AP-fondens värdepappersinnehav daterad till 30 juni så ägde AP1 innehav i Elbit Systems till ett marknadsvärde av 3.858.613 SEK. Utöver detta innehar AP1 ytterliggare innehav i minst tio israeliska företag som bidrar till bosättnings - och ockupationsförhållanden, enligt israeliska människorättsorganisationen "Who Profits" som är en del av nätverket "Coalition of Women for Peace".

Enligt en artikel i tidningen Arbetaren 8 september, 2009 bad etikrådet för AP-fond 1-4 deras etik-konsult GES Investment services att utreda vad som ska göras i fallet Elbit Systems Ltd. GES Investments vd. Magnus Furugård sade att de börjat undersöka israeliska företag som är verksamma på ockuperade områden men att de besitter begränsade resurser.

Vi undrar nu vad GES kommit fram till för det kan rimligen inte krävas mer underlag än vad både PKA, Danske Bank och norska statliga pensionsfonden haft att tillgå innan sitt beslut att avinvestera togs. I sådant fall undrar vi när AP-fond 1-4 kommer att tillkännage sitt beslut att sälja sitt innehav i Elbit Systems och andra företag som gör sig skyldiga till folkrättsbrott.

Referenser:

http://www.arbetaren.dk/index.php?F_ID=5817&TS_ID=2&S_ID=3&C_ID=19

<http://www.whoprofits.org/index.php>

<http://www.ap1.se/sv/Finansiell-information-och-press/Portfolj-och-resultat/Innehav/Post.aspx>

<http://www.arbetaren.se/articles/inrikes2009098>

*Underskrivet, 9 februari, 2010
Palestinagrupperna i Sverige (PGS)
Per Gahrton*

*Judar för Israelisk Palestinsk Fred
(JIPF)
Dror Feiler*

Kommentar om Israeldagen

Vi i JIPF (Judar för Israelisk-Palestinsk Fred) kommer inte att fira "Israels demokrati"!

Den 26 januari kommer Israel att firas vid en gala i Berwaldhallen; arrangörerna skriver att de kommer att fira "Israels demokrati".

Vi är judar som inte kommer att fira Israel då. Vi kommer i stället fortsätta arbetet för att stärka den israeliska fredsrörelsen.

Det är hög tid att inse att Israel inte är den demokratiska stat och upplysta nation som arrangörerna vill ge sken av.

Vad är det då som ska firas? Att 1400 civila offer dödades av Israel i Gazakriget för ett drygt år sedan varav 400 barn, att 1,5 miljon människor är instängda bakom murar och taggtråd i en över 40 år lång ockupation, att en femtedel av Israels befolkning diskrimineras bara för att de inte råkar vara födda som judar.

Att fira den israeliska staten efter kriget mot Gaza medan allt fler rättsvidriga bosättningar etableras på Västbanken och alltmer mark beslagtas genom den separationsmur som i huvudsak går in på palestinsk mark, när den israeliska demokratin urholkas för var dag - det firandet tjänar enbart den Israeliska ockupationspolitiken.

Vi kan inte fira en stat som bedriver etnisk rensning, som bryter mot internationella lagar, som bedriver en fasansfull kollektiv bestraffning mot civilbefolkningen i Gaza och som fortsätter att förmena palestinierna mänskliga rättigheter

och nationellt självbestämmande.

Den dag då ockupationen upphör - då kommer även vi i JIPF att fira Israels demokrati!

Jonatan Stanczak

Goldstonerapporten får inte sopas under mattan

De ansvariga för begångna krigsbrott under GAZA offensiven måste ställas inför rätta. Under Mars månaden behandlas Goldstonerapporten av FN:s människorättskommission i Genève. Vilka praktiska slutsatser som kommer att dras av rapporten beror bland annat på kommissionens beslut.

Därför stöder JIPF uppropet av svenska judar till den svenska regeringen att ”ge sitt stöd till Goldstonerapporten och dess rekommendationer”. Uppropet nedan har hittills skrivits under av 79 judiska kvinnor och män. Vi uppmanar alla våra medlemmar och judiska vänner att skriva under detta upprop under: <http://www.petitiononline.com/Gstnsve/>:

Till den svenska regeringen

Vi välkomnar rapporten från FN:s kommission för undersökning av krigsförbrytelser under kriget i Gaza, ledd av den sydafrikanske domaren Richard Goldstone.

Vi ser rapporten som ett nyckeldokument för att upprätthålla internationell rätt i våldsamma konflikter och beklagar att den svenska regeringen inte stött rappor-

ten och dess rekommendationer i FN:s generalförsamling.

Vi fördömer den pågående förtalskampanjen mot Richard Goldstone, en internationellt hyllad jurist som givit betydelsefulla bidrag till att utveckla och upprätthålla mänskliga rättigheter i hela världen, och mot hans framstående medarbetare.

Vi konstaterar att förarbetet med rapporten i hög grad försvårades genom de israeliska myndigheternas vägran att besvara rimliga förfrågningar och att underlätta kommissionens tillträde till Gaza och Västbanken, och att det endast var genom egyptisk medverkan som kommissionen slutligen fick möjlighet att utföra sin undersökning i Gaza.

Vi konstaterar vidare att Goldstonerapporten otvetydigt fördömer inte bara Israels ödeläggelse av Gaza utan även Hamas urskillningslösa raketangrepp mot israeliska bostadsområden, och att den på intet sätt förnekar Israels rätt till legitimt självförsvar.

Vi stödjer till fullo kommissionens rekommendation att båda parter bör ge

nomföra en grundlig undersökning av de anklagelser om krigsförbrytelser som framförs i rapporten.

Vi anser att Israel varken kan eller bör undandra sig världssamfundets granskning i dessa frågor.

Vi anser också att det är Israels försök att göra just detta, snarare än rapporten som sådan, som skadar landets anseende.

Vi uppmanar därför den svenska regeringen att i fortsättningen ge sitt stöd till Goldstonerapporten och dess rekommendationer.

Med anledning av FNs människorättskommissions stundande möte i Geneve välkomnar JIPF med stor tillfredsställelse Goldstonekonferensen, som

Amnesty, Diakonia, Palmecentret och Svenska kyrkan anordnar på Måndag, den 1. Mars i ABF huset under titeln **"Gaza - internationell rätt och ansvar"**. Se även program utskicket på de följande sidorna.

Medan konferensen ovan är fokuserad på de rättsliga aspekterna av Goldstonerapporten och vänder sig till det politiska etablissemanget, kommer ett offentligt möte på Lördag, den 13. Mars, i ABF huset belysa Goldstone rapportens innehåll. Stort utrymme ges därför till vittnen och till läsning ur rapporten på svenska. JIPF är medarrangör till denna tillställning med titeln **"Gaza - Folk-rätten och Goldstone"**. Se även program utskicket på de följande sidorna.

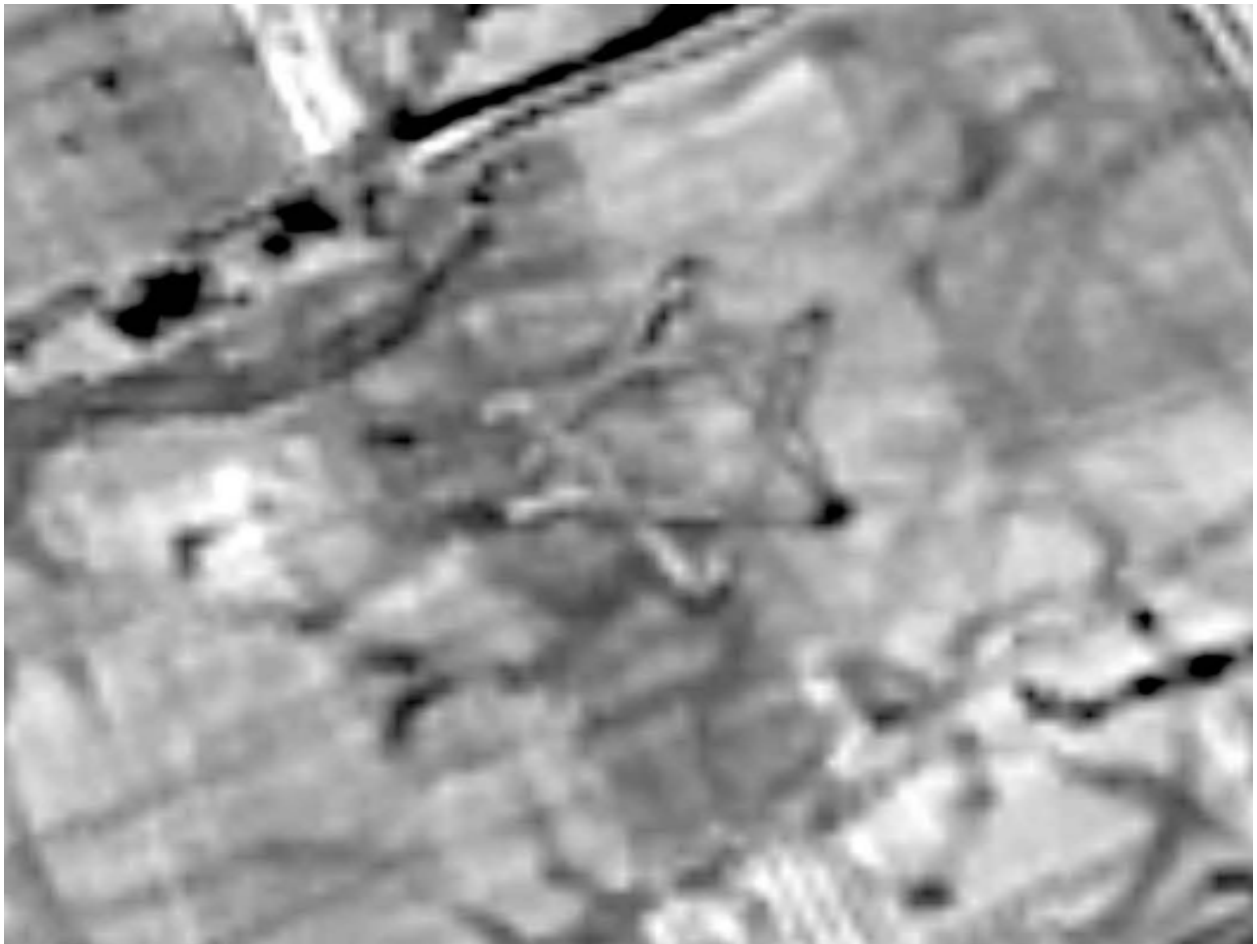
Ilan Cohen

Förlaget Leopard kommer att ge ut Goldstonerapportens sammanfattning, slutsatser och rekommendationer (ca 75 sidor) plus ett efterord från ILAC, (Internationella advokatsamfundet) som tilldelade Goldstone sitt första Human Rights Award.

At Yale, Judge Goldstone faces down his accusers

Judge Richard Goldstone gave a speech at Yale last night and though he said he would not be talking about Gaza, his report came up again and again, and in fact the anti-Goldstones tried to turn the event into a circus. They waved Israeli flags, and

two of them held up a banner comparing the judge's report to the Protocols of the Elders of Zion and the accusers of Dreyfus. A group followed the judge afterward into the wine-and-cheese on the second floor, and surrounded him and some barked at him, and though now

200-foot wide Star of David Israeli soldiers carved a into Palestinian farmland in Gaza with their tanks. (Photo: UNOSAT)

and then the judge held up his hand and turned away at a loud voice, he seemed ready for anything, and more than held his own, and left the crowd with an education in what it means to try and advance the regime of international law.

Goldstone's references to the report in the actual speech were pointed. It is fine if Israel wishes to evade international investigation and prosecution by doing an investigation of its own. That is a core principle of international law—complementarity—the idea that it is preferable that localities apply international standards law themselves. But that investigation must not be behind closed doors, by the military, it must be

open and credible. I will get the actual quotes in a day or two.

He said that equality meant dignity; and when we deny the dignity of other human beings, we dehumanize them, and pave the way to human rights violations. The persecution of Gaza was all through that statement.

If militants are attacking you from the roof of a hospital, it does not mean that you can bomb the hospital; it means that you must take care; and yes maybe some civilians will die when you are going after the militants there, but it violates the principle of proportionality to fire missiles at the hospital. The judge spoke

of a hypothetical; but it was a clear reference to the missile attacks on Al Quds Hospital in Gaza City that the Goldstone Report details—though the report never states that there were militants on the roof.

The Q-and-A was all Gaza. A white-haired professor with an accent said, why should any country, Israel, Serbia, yield power to an international court, when we all know how political such courts can be. Goldstone said it was a great question, then pointed out that such courts can only establish confidence through the steady application of legal processes and the cooperation of the powerful nations. Why, he said, in '96 Bill Clinton had specifically asked Nelson Mandela to allow Goldstone to extend his tenure as prosecutor in the international tribunal of the former Yugoslavia, even as American troops were going in there, because Clinton regarded him as a fair judge. (So much for the US congressional resolutions condemning Goldstone, and Obama's dismissal of the judge; no, it's Palestine, Jake).

A frenetic man at the back got applause when he said that Goldstone's standards were unequal. What Israel did in Gaza doesn't come anywhere near what happened in Rwanda, or in other countries that routinely violate the rule of law. Look at Sri Lanka. 20,000 Tamils were killed last year during the sectarian violence. Where is the investigation of that?

A good question, and the judge was brilliant. "I recognize the distinction you

seem to be making. Similar crimes should be treated similarly" without exception. But that's in a perfect world. "It's not going to happen." If ten murders are committed in New Haven, and only one is prosecuted, the murderer who's prosecuted can say, I'm treated unequally, nine people are getting away with it. And "morally and philosophically no one can disagree." But it's an "unfair" world. Just because you can't go after them all doesn't mean you shouldn't go after any. The thrust of his remarks was, we will never have a regime of international law until we begin to apply that law, to develop it, and if that means singling out the accessible, well we must do so. And the reference to New Haven reminded us that all law is applied unequally.

The question was framed again, sharper this time. A woman with an accent said—and I think there were a ton of Israelis in the hall— Why the double standard? A few million people are killed in Africa, and nothing happens.

The judge was wise and frank. "You know it's a complex issue... It's a matter of politics, not of morality. The United Nations has a dominant group of the non-aligned movement, and the issue of the Palestinians has assumed a tremendous importance to them, and they're using it."

It used to be the South Africans, he said with equanimity. There were many more UN resolutions passed against South Africa than against Israel.

"Humbly may I ask you, why you allow

yourself to be used?" the woman said.

"I don't see it that way at all. I accepted what I regarded to be an evenhanded mandate. I didn't see myself as being used. I heard exactly the same from the Serb leaders. Why was I allowing myself to be used by an organization set up against Serbia by the United States. You know, beauty is in the eye of the beholder." Applause from the silent majority.

Upstairs the circle of accusers formed around him near the door. They angrily quoted his own words to him from clippings, or said he was afraid to debate Dershowitz, or said he was publicizing "untruths." Goldstone's a man of medium height with a round face and narrow owlsh eyes and a calm slightly dour expression. My friend said it's a face out of a 19th century oil portrait; and the judge did not ever crack— a smile, a wince. The Orthodox man who had held the banner about Protocols said he would convey the judge's words to the people of Auschwitz, and the judge turned away. A woman said he was

holding Israel to a higher standard, and the judge said that he was, you do that to countries that say they are democracies. When someone said he should call it apartheid, he said that was an emotionally-laden term, so he avoided it—but in fact they did not have separate roadways in South Africa, as Israel does in the West Bank.

And when someone said that Israelis would not do such things, would not inflict wanton destruction—this was another Israeli, a woman, who had been in the army for Lebanon '06—the judge said that she should look at the satellite imagery accompanying his report. Israeli soldiers in their tanks had carved a 200-foot wide Star of David into Palestinian farmland in Gaza, to be seen from the sky.

It seemed to upset the judge, and you can see why.

Philip Weiss on January 28, 2010

<http://mondoweiss.net/2010/01/at-yale-judge-goldstone-faces-down-his-accusers.html#comments>

Konferens

Gaza - internationell rätt och ansvar

Folkrätten och respekten för mänskliga rättigheter negligeras grovt i många konflikter i världen. Ansvarsfrågan för grova brott mot humanitär rätt och internationella konventioner och överenskommelser har inte utretts och straffrihet har fått råda.

Ett av de senaste exemplen är Israels 22

dagar långa militära offensiv i Gaza vintern 2008 -2009 där alla parter i konflikten begick allvarliga brott mot folkrätten och mänskliga rättigheter. Mer än ett år senare har ännu ingen ställts till svars och de drabbade väntar på rättvisa.

Goldstonekommissionen, tillsatt av FN:s råd för de mänskliga rättigheterna i april

2009, fastslår i sin rapport, som publicerades i september 2009, att både Israel, Hamas och andra väpnade palestinska grupper i Gaza begick allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna och internationell humanitär rätt. Kränkningarna kan rubriceras som krigsbrott och möjligen också brott mot mänskligheten. I sina slutsatser uppmanar kommissionen de inblandade parterna att genomföra trovärdiga och oberoende undersökningar, i enlighet med internationell standard, av de allvarliga brott som kommissionen rapporterat.

Medverkande:

Under konferensen Gaza - internationell rätt och ansvar kommer bland andra **Hina Jilani**, Goldstonekommissionen, **Hans Corell**, fd rättschef FN, **Rita Zoll**, B'tselem och andra folkrättsexperters samt företrädare för folkrörelser och de politiska partierna att diskutera hur vi säkerställer respekten för internationell humanitär rätt och mänskliga rättigheter.

Från partierna kommer **Kerstin Lundgren** (C), **Gustav Blix** (M), **Peter Eriksson** (MP) och **Aleksander Gabelic** (S) att delta.

För folkrörelserna deltar **Lise Bergh**, Amnesty International, **Bo Forsberg**, Diakonia, **Laila Naraghi**, Olof Palmes Internationella Center, **Gustaf Ödquist**, Svenska Kyrkan och **Bengt Westberg**, Svenska Röda korset.

Samtalsledare: **Agneta Johansson**, ILAC (International Legal Assistance Consortium), **Christian Åhlund**, ILAC (International Legal Assistance Consortium), **Ulf B Andersson**, redaktör Amnesty Press.

Information:

Plats: ABF-huset, Sveavägen 41, Stockholm

Datum: **måndag 1 mars 2010**

Tid: 9.00 - 16.30

OBS! Delar av konferensen kommer att hållas på engelska.

Fri entré.

Föranmälan är obligatorisk och sker senast den 24 /2 till:

anmalan@amnesty.se eller 08 - 729 02 00

Arrangörer: Amnesty, Diakonia, Palmecentret, Svenska kyrkan

Gaza - Folkrätten och Goldstone

Lördagen den 13 mars

klockan 10.00 - 16.00
ABF-huset Stockholm

Preliminärt program - tiderna är ungefärliga och kan komma att ändras

10.00 Konferensen öppnas

Därför gäller Gaza oss

Ingrid Frisk, vice ordförande i Vårdförbundet om vårdarbetarna och folkrätten.

10.15 **Den oskyddade civilbefolkningen.**

Mats Gilbert och Erik Fosse, de norska

läkare som arbetade på Al Shifa-sjukhuset under kriget.

11.30 **Blockadens och militär-offensivens effekter på den mentala hälsan**

Barnneurolog David Henley, PGS sam-
talar med Dr Eyad, ordförande för Gaza
Community Mental Health Programme
som är med via videolänk

12.00 Lunch

13.00 **Angreppen på Gazabornas livs- villkor**

Journalisten Lotta Schüllerqvist om den
systematiska förstörelsen av bostäder,
skolor, fabriker, vattenreningsverk och
annan infrastruktur

Vittnesmål av israeliska soldater i film från Breaking the Silence

13.30 **Goldstonerapporten måste tas på allvar**

Christian Åhlund, generalsekreterare för
International Legal Assistance
Consortium

Fika

14.30 **Goldstonerapportens betydelse**

Gustaf Fridolin, Helle Klein och Henning
Mankell ger sin syn på Goldstone-
rapporten

Arrangörer:

*ABF, Appell Gaza, Judar för israelisk-
palestinsk fred (Jipf), Leopard Förlag,
Ordfront, Palestinagrupperna i Sverige,
Svenska Barnmorskeförbundet, Svensk
Sjuksköterskeförening och Vård-
förbundet*

Apartheid!

Det förbjudna ordet nu oftare i israelernas mun

Uri Avnery är en av huvudfigure-
rna inom den israeliska freds-
rörelsen. Han beskriver sig själv
som ”patriotisk” och har även ett förflu-
tet som medlem i den högerextremistiska
Irgun. Han var likväl en av de första att
inse nödvändigheten av en palestinsk stat
som lever i fred sida vid sida med den
Israeliska staten. Som ”israelisk patriot”
har Uri Avnery haft svårt att acceptera
användningen av begreppet apartheid när
det gäller behandlingen av palestinerna i
Israel och i den ockuperade Västbanken.
Han har argumenterat att den stora skill-
naden mellan den sydafrikanska och det
israeliska segregationssystemet ligger i

att, medan det sydafrikanska samhället
var helt baserad på exploateringen av den
svarta befolkningen och var totalt bero-
ende av den, har det israeliska samhället
i praktiken velat ”bli av” med den pales-
tinska befolkningen och ”transferera
bort” den. Den israeliska ekonomin har
kunnat klara sig bra med ett etniskt näs-
tan rent system, med import av arbets-
kraft från andra länder och fortsatt ju-
disk invandring.

Man måste medge att *målsätt-
ningen* med segregationen var annor-
lunda i Sydafrikas och Israels fall. Det är
säkert fortfarande en dröm för många

israeler att skapa åter den mytiska, rent judiska Stor Israel — något som för många religiösa fanatiker inte är en så hemlig dröm.

Men man måste också medge att *metoderna* och formerna under vilka den palestinska befolkningen särbehandlas och förtrycks har många likheter med den sydafrikanska apartheiden. Förenta nationernas MR sändebud, John Dugard, sydafrikansk juridikprofessor och folkrättsexpert, har sett i Israels lagar och förfaranden många likheter med det sydafrikanska apartheidsystemet. Han har pratat om ”skamlös diskriminering” av palestinerna gentemot bosättarna i Västbanken.

Nu verkar också Uri Avnery ha tappat tålamodet. Han verkar ha insett att segregationssystemet ohämmat och oavbrutet rotar sig djupare och bredare. Besviknen på Barack Obamas synbara kapitulation när det gäller freden i Mellanöstern efter ett förlorat år vid makten, skriver han nu om ”ett helt år under vilket mera än ett hundra palestinska hus revs i Östra Jerusalem ... Ett helt år under vilket bosättningarna på Västbanken växte till, apartheidvägar byggdes och pogromer genomfördes” (Gush Shaloms hemsida 100130). Om apartheid är ett starkt och fruktat ord i Israel, kan man säga att pogrom i judiska öron är ett ännu starkare och hemskare ord, som påminner om grymt förtryck och fasansfulla brott som man har varit offer för.

I en artikel i Haaretz (100104), Akiva Eldar, undrar en känd journalist, om det verkligen finns någon skillnad mellan Is-

rael och apartheids Sydafrika. Han menar att det är svårt att se någon skillnad mellan diskrimineringsmetoderna hos apartheidregimen i Sydafrika och den israeliska regimen i Västbanken, med till exempel skilda områden och skilda lagar för judar och för palestinier. För liknande påståenden i sin bok *Palestine Peace Not Apartheid* hade Jimmy Carter nästan förklarats *persona non grata* i Israel för några år sedan.

”Säkerheten” har varit den gängse förevändningen i Israel för diskriminerande lagar och bestämmelser mot palestinerna. Akiva Eldar frågar sig varför hela myndighets-Israel, rättväsendet, politiker och media har så svårt att se igenom denna förevändning. Att inte se igenom lögnen är ju ett medvetet val säger han. Tänk att man skulle medge att diskrimineringsåtgärderna inte ökar säkerheten, utan snarare tvärtom. Tänk om man skulle medge att ”säkerhetsåtgärderna” inte kan motiveras av några som helst säkerhetsbehov. Den hemska konsekvensen skulle då vara att man blir tvungen att se diskrimineringen i vitögat; då skulle man bli tvungen att medge att regimen faktiskt är ett segregationssystem, med andra ord, en apartheidregim.

Poeten och aktivisten Yitzhak Laor är ytterligare en som har sett igenom säkerhetsargumenten. Han är en till i den växande skara av modiga israeler som vågar kalla systemet vid sitt rätta namn. Han säger: ”[apartheid] blomstrar här, men vi är inte tillåtna att kalla det för det namnet” (Haaretz 100114).

Laor använder exemplet av vägen 443,

som är förbjuden för palestinier, med det sedvanliga säkerhetsargumentet. Argumentet är att annars skulle israelernas liv kunna riskeras, eftersom vägen går genom ockuperat område, och palestinerna inte gillar ockupationen. Pervers logik, kan man tycka. Laor är tydlig när han skriver: ”Som alltid, när man ser närmare på argumenten, konstaterar man att det som israelerna kallar säkerhet, även när de talar helt ärligt, är inte säkerhet utan kontroll av land rensat av palestinier ... Genom åren har israelerna vant sig att se alla områden där araber befinner sig som områden som riskerar deras säkerhet. För att försvara sig mot dem är det tillåtet att flytta på dem, eller omringa dem med staket, eller bosätta sig mitt bland dem (och sedan försvara bosättarna mot ’våldsrisk’) ... Det är inte en fråga om säkerhet, det är begär efter mer land, mer vatten”.

Enligt Uri Weiss, forskare i juridik vid Hebreiska universitet i Jerusalem, har apartheidsystemet juridiskt legitimerats av den högsta juridiska instansen i Israel. I en artikel publicerad i commondreams.org (100128), ”Grundlagen förvrängs: Apartheid vid Högsta domstolen”, påpekar han att Israels grundlag från 1992, Om mänsklig värdighet och frihet, säger klart att ”Alla personer har rätt till bevarandet av sitt liv, sin kropp och sin värdighet”, d v s, alla personer, oavsett religion eller etnicitet.

Högsta domstolen i Israel har dömt att denna lag ska tillämpas i de ockuperade områdena, när det gäller *judiska* bosättare. Denna lag *gäller inte* när det hand-

lar om deras palestinska grannar — frågan om dess tillämpbarhet lämnas öppen tills vidare. Detta gör lagen till en Apartheids grundlag, menar Weiss.

Sedan dess har Högsta domstolen lagt till två pelare till Apartheidsgrunden. Den första gäller ett israeliskt bolags äganderätt över en fastighet i Gazaremsan. Frågan om en palestinsk person skulle ha samma rätt har lämnats obesvarat.

Den andra pelaren i den juridiska Apartheidbyggnaden gäller en palestinsk man bosatt i Israel, gift till en israelisk medborgare, som har anklagats för att vara en säkerhetsrisk och som skulle deporteras. Har han rätt att försvara sig inför domstol? Högsta domstolen dömer att han har den rätten som make till en israelisk medborgare, men har inte själv någon sådan rätt som palestinier — eller snarare frågan om hans rätt lämnas öppen.

Med detta, menar Weiss, håller Högsta domstolen på att färdigställa uppbyggnaden av Apartheidprinciperna. Grundlagen Om mänsklig värdighet och frihet tillämpas på etniska grunder, oavsett jurisdiktion. Lagen skyddar judar i Israel och på ockuperade områden. Om palestinernas rättigheter har man inte uttalat sig än. Högsta domstolen har bedömt att Israels grundlagar är irrelevanta när det gäller palestinernas mänskliga rättigheter.

Det framgår ganska direkt från Weiss artikel en tredje och kanske viktigaste pelare, som gör hela konstruktionen mycket bräcklig från folkrättens och det internationella rättsväsendets synpunkt.

I dessa domar, dömer Israels Högsta domstol fall som gäller tvister på ockuperade områden. Detta bekräftar tydligt och konsoliderar juridiskt på högsta rättsliga nivå *de facto* annekteringen av Västbanken. Samtidigt bekräftar och konsoliderar Israels högsta juridiska instans, med sina domar, de *de juris* diskrimineringen av palestinierna. Det hela innebär alltså en både faktisk och lagfäst segregation — en etablerad och fullständig *apartheid* helt enkelt.

Något för fred- och solidaritetsrörelsen att mobilisera kring och att använda inför alla möjliga internationella instanser.

Slutligen rekommenderas en video-intervju med Michael Ratner, ordförande för Center for Constitutional Rights (USA), efter en visit på de ockuperade områdena. ”Michel Ratner on Israeli apartheid” kan ses på:

<http://www.commondreams.org/video/2010/02/15> .

Jorge Buzaglo

EJJP i Paris

Ett regntungt men behagligt Paris klätt i Algeriets nedstämda färger mötte oss (de hade just förlorat mot Egypten med 2-0). Kongressen tog plats i telekommunikationsskolans lokal i centrala Paris, en gammal klassisk oval föreläsningssal med ett litet podium i mitten. Representanter från Frankrike, England, Holland, Belgien, Portugal Österrike, Tyskland och Italien fanns närvarande, sammanlagt omkring 22 deltagare.

Dror Feiler öppnade kongressen och de respektive organisationerna introducerade sina verksamheter (de sammanfattade redovisningarna finns tillgängliga på JIPF:s hemsida). Det var spännande att höra hur våra systerorganisationer arbetar runt om i Europa, vilka framgångar och motgångar de haft och hur de når ut med vårt gemensamma budskap om en rättvis fred. Organisationerna har huvudsakligen fokuserat på reaktioner på kriget mot Gaza och BDS-kampanjen.

Diskussionerna hettade till när nästa punkt på agendan behandlades: EJJP:s nyupprättade stiftelse. Denna är bildad av EJJP:s exekutiva styrelse för att kunna agera mer effektivt som en lobbygrupp gentemot EU och för att kunna ansöka om finansiella medel för EJJP:s verksamhet. Resultatet av mångåriga diskussioner om hur EJP ska kunna agera mer professionellt och effektivt. Missnöjet riktar sig mot EJJP:s juridiskt begränsade möjligheter att påverka stiftelsens verksamhet, vilket framförallt Max Wieselman från Holland menar är en konsekvens av att bilda en stiftelse som inte kan ägas av någon annan än stiftelsen själv. Resultatet av diskussionerna blev att ärendet överlämnas till den exekutiva styrelsen för granskning.

Nästa punkt kom att bli mer angenäm, nämligen att diskutera prioriteringar inom EJJP. De huvudsakliga förslagen kretsade kring hur de ansvariga för kriget mot Gaza ska ställas till svars och hur Goldstone rapporten ska kunna stödjas

och uppmärksammas. Vidare nämndes BDS som en viktig rörelse och möjligheter till samarbete inom EJJP. Fransmännen berättade också hur legitim kritik mot Israel lett till arresteringar och anklagelser om antisemitism i Frankrike.

Utifrån de givna prioriteringarna började vi nu arbeta på en rad deklarerationer, dessa finns tillgängliga på JIPF:s hemsida. Målet är att på ett konkret sätt verka inom de givna prioriteringarna och lägga grund för fortsatt arbete på lokalnivå.

Dror och jag övernattade i en bekants lägenhet längst ut på Paris tunnelbanelinje nära "Martyrernas minnespark". Vi var tacksamma över att det på den andra dagen slutat regna och att vi hade ett

närliggande alldeles magnifikt "Boulangerie" som gav oss energi att fortsätta en dag till.

Dag nummer två handlade framförallt om BDS. Ett förutarbetat dokument som tagit respektive organisationers ställningstaganden kring BDS i beaktning presenterades på storbildsskärm och varje paragraf behandlades var för sig. Sakta men säkert, ord för ord, mening för mening, gick vi genom dokumentet. BDS samtal fortsatte över den goda lunchen och det till kongressens ära donerade franska årgångsvinet. Kongressens sista timmar knöt ihop EJJP:s BDS-deklaration och tog farväl av alla deltagarna.

Jonatan Stanczak

Gaza, Israel news

Vem är det som har påstått att vi är instängda i vår Tel Aviv-bubbla? Hur många små nationer, omringade av fiender, har inte satt upp fältsjukhus på andra sidan jordklotet? En jordbävning i Haiti, en tsunami i Thailand eller en terrorattack i Kenya – våra talesmän för IDF jublar! Vi hittar alltid ett lastflygplan som kan flyga in militärkorrespondenter för att rapportera om våra fina unga män från hemmefronten.

Alla gör förvisso ett fantastiskt arbete: räddarna som söker efter överlevande; läkarna som räddar liv; journalisterna som omhuldar dem. I och med att vår vice utrikesminister Danny Ayalon blivit vårt ansikte utåt kan hela världen nu se Isra-

els goda sida.

Men den fantastiska identifieringen med offren för den fruktansvärda tragedin i det avlägsna Haiti understryker bara likgiltigheten inför det lidande som Gazas befolkning lever under. Bara en dryg timmes bilresa från Israels största tidningskontor har 1.5 miljoner människor belägrats under två och ett halvt år i ett ökenfängelse. Vem bryr sig om att 80 % av dessa män, kvinnor och barn i vår omedelbara närhet lever under fattigdomsgränsen? Hur många israeler vet att nästan hälften av Gazaborna är beroende av välgörenhet, att Operation Gjutet Bly vållade hundratals amputeringar, att orenat avloppsvatten flyter från gatorna ut i havet?

Var och en som läser en israelisk tidning känner till barnet som drogs fram ur ras-massorna i Port-au-Prince. Men få har hört om de barn som sover i ruinerna av deras familjers hus i Gaza. IDF's förbud för reportrar att komma in i Gazaremsan är en utmärkt ursäkt för att vi ska kunna begrava våra huvuden i sanden på Tel Avivs stränder; en bra dag har de nyktra rapporterna om situationen i Gaza, som olika människorätts-organisationer, som B'Tselem, Gisha – Legal Center for freedom of Movement, och Läkare för mänskliga rättigheter/Israel, fått plats längst bak i tidningarna. För att få ett hum om hur livet ser ut i världens största fängelse måste man sluta att titta på "Big Brother" och slå över till de stora utländska kanalerna.

Katastrofen i Haiti är en naturlig sådan; den i Gaza är människors skamliga verk. Vårt verk. IDF skickar inga lastflygplan fullproppade med mediciner och medicinsk utrustning till Gaza. Missilerna som det israeliska stridsflyget avfyra där för ett drygt år sen träffade nästan 60 000 hem och fabriker – 3 500 av dem slogs i spillror. Sen dess har 10 000 människor levt utan rinnande vatten, 40 000 utan elektricitet. 97 % av Gazas fabriker står stilla på grund av Israels förbud mot import av råmaterial till industrin. Det är i dagarna ett år sen det internationella samfundet vid givarkonferensen i Sharm el-Sheikh utlovade 4.5 miljarder dollar till Gazas återuppbyggnad. Israels förbud mot att föra in byggnadsmaterial leder till att löftet blir värdelöst.

Några dagar innan israeliska läkare störtade iväg för att rädda livet på skadade haitier, hindrade myndigheterna 17 människor vid checkpointen Erez från att passera på väg till ett sjukhus i Ramallah och en akut hornhinneoperation. Kanske röstade de på Hamas. Samtidigt som israeliska psykologer hängivet behandlar haitiska föräldralösa barn, förvissas sig israeliska inspektörer om att ingen försöker lägga ner en docka, ett anteckningsblock eller en chokladkaka i en container som ska föra viktiga varor in i Gaza. Så vad skulle hända om Goldstonekommissionen ställde krav på Israel att häva blockaden på Gazaremsan och få slut på den kollektiva bestraffningen mot invånarna där? Endast de som hatar Israel skulle kunna använda Vilda Västerlagar mot det första landet som satte upp ett fältsjukhus i Haiti.

Haitis militär avfyra förvisso inga raketer mot Israel. Men belägringen av Gaza har inte satt stopp för Qassamraketer. Förbudet sedan juni 2007 att föra in koriander, vinäger och ingefära till Gaza var tänkt att påskynda frisläppandet av Gilad Shalit och underlätta Hamasregimens fall. Som alla vet fortsätter Israel att hålla Gazas gränser stängda – trots misslyckade försök och internationell kritik. Inte ens våra utmärkta läkares image kan dölja vårt smutsiga tryne i Gazaremsan.

Akiva Eldar
Översättning Anja Emsheimer

The 23-day war in numbers

Statistics from the Gaza Community Mental Health Programme

- 1420 Palestinians killed, 446 of them children
- 5320 injured, 1855 of them children
- 4000 houses destroyed
- 16,000 houses damaged
- 80% deprived of water or electricity
- 50.7% left home for a safer place
- 25.9% report one symptom of post traumatic stress disorder (PTSD)
- 39.3% report more than one symptom of PTSD
- 9.8% report every symptom of PTSD

Statistics from the Palestinian Centre for Human Rights

- 1414 Palestinians killed during the conflict, including 313 children of whom 31% are girls, 69% boys, 15% under 5 years of age, 23.3% aged 5-10; 62% aged 11-17.
73% died from bombing; 19.8% died from shelling, 5.4% were shot dead, 1.5% died from white phosphorous
 - 5300 were Palestinians injured, including 1606 children
 - 36 UN schools were damaged
approximately 20,000 homes were completely or partially destroyed
-
-

Säg mig vem som är din vän och jag säger dig vem du är

Den italienske premiärministern Berlusconi i Knessets talarstol den 2.2.2010:

“Italien är stolt över att ha visat sin solidaritet med er stat genom t.ex vår regerings vägran att delta i “DURBAN II” konferensen i Genève, som ville angripa Israel med oacceptabla anklagelser om rasism och om våld. Likaså har vi röstat mot Goldstonerapporten, som hade för avsikt att kriminalisera Israels **rättmätiga**

(min markering) reaktion mot Hamas raketbeskjutning från Gaza.”

Netanyahus replik vid samma tillfälle:
“Silvio, Du är en stor och modig ledare, Israel har en stor vän i Europa”

från La Repubblica 3.2.2010
<http://www.repubblica.it/esteri/20100203/news/simbolo-democrazia-2172111/>

översättning: Ilan Cohen

Breaking the Silence releases new publication

Press release

January 31, 2010

Can you serve in the occupied territories without getting your hands dirty?

“A female soldier who hits is a serious fighter, she has what it takes, she is a pistol”

“Did you kick him?”

I kicked him in the balls. I took my foot, with my military boot, and I kicked him in the balls. I don't know if you ever got kicked in the balls but it sure looks painful. He stopped laughing in my face because it hurt. Then we took him to the police station and I said: ‘Uh-Oh, am I in trouble. He can complain about me and I will have a complaint against me at the Police Investigation Unit.’ It was in Modi'in. He didn't say a word. I was afraid and, I said I was afraid about me, not about him. But he didn't say a word. “What can I say, that a girl hit me?” And he could say that but, thank God, three years later, nothing happened to me and nobody knows about it.

Breaking the Silence published today (January 31) a book of testimonies by women who served in the occupied territories, from the outbreak of the second intifada until now. The book includes 96 testimonies and contains interviews with dozens of women who served as combatants, medics, scouts, officers, noncommissioned education and social welfare officers and more. These women join hundreds of male

combatants who have already testified to the organization. Together they place a mirror before Israeli society.

This collection of testimonies presents for the first time the realities in the territories from the perspective of women who served there. The testimonies demonstrate that the tendency to keep the occupation as far away from home as possible blurs the role of the women who take an active role in it. The voice of the women who serve in the occupied territories is a voice that is not usually heard in Israeli society and their presence on the ground is hidden from the public eye. The reason for their silence stems from the fact that these women are placed in a military environment controlled by men. They have to prove they are worth just as much as the men and that they are “one of the guys.” During their service they are afraid to speak, out of fear they will be even more alienated by their units. After they are discharged, many of these women feel that because they did not play a central role in their units, it is not their place to speak out. But mostly, they do not speak because the public does not really want to hear.

Dana Golan, CEO of Breaking the Silence, explains: “Israeli society does not want to think about our girlfriends, daughters and sisters taking an active role in carrying out the ‘occupation,’ just like the male soldiers. We want to believe

that the female soldiers stationed in the territories are not as aggressive and that they do not get their hands dirty. But the women's testimonies prove that they are just as corrupted and it cannot be done any differently."

"What is a disruption patrol?

You just go into a village, where you know there are weapons and things like that, and you start doing things that make them wonder what's going on, who is getting arrested, what is happening. You just go into the village and start firing flares and blank bullets and creating an atmosphere of an IDF event to scare them and disrupt their daily routine. That is, so they don't understand what is going on. You go in at 3 AM and start firing flares."

3 AM?

Yes. They don't understand what is going on. Once a week we had to go on a disruption patrol, like it was on the schedule, an obligation to go on one disruption patrol a week. And every time it was at a different time, a different day."

Since the founding of Breaking the Silence in 2004, the organization has collected testimonies from seven hundred male and female soldiers who

served in the occupied territories since the outbreak of the second intifada. The testifiers come from different backgrounds, served in different units and jobs and described the reality they experienced on the ground, whose characteristics run like a thread through all of the testimonies. The organization asserts that the violations of human rights in the territories are not the result of the exceptional behavior of a few rotten apples, but derive from the very fact of daily control over a civilian population.

Dana Golan adds: "Israeli society, encouraged by the senior military commanders, prefers to see the picture differently, and continues to claim that these are exceptional incidents, perpetrated by exceptional individuals or units. By doing so it effectively prevents a real civil discussion about the problems that arise from our presence in the occupied territories. We have made it our goal to present the voices of the male and female soldiers as they are. A society that sends its army on missions has to know what is happening on its behalf in its back yard. We hope that Israeli society chooses to listen to its daughters as well as its sons, even though the stories are not easy for the folks at home to hear."

http://www.shovrimshatika.org/news_item_e.asp?id=32

Det är dags för medlemsavgiften för 2010?

**Det kostar bara 200 kr/år.
Endast JIPF - bladet kostar 100 kr/år.
Betalas på postgiro 475 29 17-7**

Ordförandens summering av det gångna året

Ar 2009 var för JIPF ett år med aktiviteter, diskussioner och viktiga beslut.

En av de viktiga frågor, som JIPF behandlat under 2009 var det palestinska uppropet för BDS samt den israeliska fredsrörelsens ställningstaganden kring detta. JIPF:s ja till BDS (efter 3 välbesökta medlemsmöten) presenterades sedan på EJJP:s kongressen i Paris i februari.

JIPF är en av arrangörerna av Gaza appellen (tidigare Gaza tribunalen) och är en aktiv partner i Ship to Gaza. JIPF är också medlem i Gaza solidaritetsnätverket som var initiativtagare till flera stora demonstrationer mot "Gaza kriget". I samband med Goldstone rapporten har JIPF arrangerat en namnsamling bland judar i Sverige till stöd för Goldstone rapporten.

Liksom tidigare år var JIPF medarrangör för Sjövikskonferensen. JIPF kommer också att vara medarrangör till Sjövikskonferensen 2010. Samarbetet med palestinska föreningen i Stockholm har fortskridit och resulterat i bland annat gemensamma middagar, uttalanden och framförallt det fortsatta samarbetet kring Skolprojektet - Låt oss tala om Fred. Detta projekt har som mål att, med framförallt gymnasieungdomar, föra en dialog om Israel och Palestina för att öka kunskapen och för att kunna motarbeta rasism och främlingsfientlighet. Sedan projektets start år 2004 har vi nått ut till

över 5000 studenter i framförallt Stockholmsområdet. Gensvaret har varit mycket positivt i de regelbundna utvärderingar som gjorts. Med stöd från Palmefonden kommer projektet att arrangera en studieresa för nya medlemmar till Israel och Palestina i april 2010. Samarbetet med palestinska föreningen har även resulterat i att JIPF har inbjudits att delta med en talare på Al-Fateh konferensen i Stockholm. JIPF-representanter har även bjudits in till Södertälje vid två tillfällen av Arbetsgruppen för en rättvis fred i Mellanöstern och vid två tillfällen till Bona Folkhögskola.

JIPF har även organiserat ett fackeltåg i solidaritet med Gaza Freedom March samt deltagit som medarrangörer för Gaza konserten i Immanuelskyrkan. JIPF har under senaste året haft tre specialutlysta medlemsmöten för att diskutera BDS frågan varav det senaste skedde med högtalartelefon och Skype för att kunna samordna med vår Göteborgsgrupp. Ett framgångsrikt koncept som vi ämnar fortsätta med. JIPF har också gett ut fyra ordinarie nummer av sin medlemstidning "JIPF bladet" och gett ut två extranummer inför BDS diskussionerna. Vi har uppdaterat vår hemsida och JIPF:s ordförande har en egen blogg. Under Gaza kriget deltog JIPF vid två tillfällen i TV4 morgon för att kommentera händelseutvecklingen och ett flertal gånger i andra media. JIPF har framgångsrikt lyckats föryngra sig med tre nya ungdomar.

Samarbetet med våra kollegor inom EJJP har stärkts och vi kommer att utveckla EJJP lobbyverksamhet i Bryssel så att EJJP kan utvecklas till en aktör i den Europeiska politiken.

Men allt har inte varit bra, några medlemmar har hotat att lämna JIPF i samband med BDS diskussionerna och beslut. Debatterna och diskussionerna har varit intensiva och vi kan beklaga att de ibland tagit en negativ och destruktiv vändning trots många försök att finna gemensamma nämnare och en bred plattform.

Det politiska klimatet har ändrats inte bara i Sverige utan i hela Europa, och vi ser antydningar till ändrade perspektiv från USA. En internationell solidaritetsrörelse stöder det palestinska upproppet för BDS, som får den israeliska staten att skaka. Det är viktigt och bra att JIPF och EJJP utgör en del av denna rörelse och att vi går (förhoppningsvis) mot ett år då Israels "avgrundshöger" regering utmanas av en hel värld. Ett år då det blir allt klarare för israeler att ockupationen inte är ok och att man kan trygga den israeliska befolkningens framtid bara genom ett ställningstagande mot ockupationen. Ett år då Livni, Barak, Olmert och Lieberman stannar hemma i Israel av rädsla för att behandlas som Milosevic och andra krigsförbrytare.

Jag hoppas att JIPF, tillsammans med sina systerorganisationer i Europa, kommer att bli en del av en folkrörelse, som kommer att få företag, politiker, akademiker och kulturarbetare att delta i BDS rörelsen och genom detta sätta press på Israel att upphöra med sin folkrättsvidriga

ockupationspolitik. Vi bör sätta ett likhetstecken mellan det officiella Israel och ockupationen, men självklart är inte alla Israeler "bojkottbara". Är de mot ockupationen så är de inte bara välkommen utan vi kan se dem som en symbol för det rättfärdiga, det modiga, som liksom Harry Heinz i Sydafrika, kommer att gå till historien som de som vägrade sitta tyst och titta på.

Dror Feiler

BALANCE SHEET

A year after
"Cast Lead":
 Hamas in Gaza -
 Stronger than before.
 Gilad Shalit -
 Not yet home.
 Our standing in the world -
 Deteriorated catastrophically.
 The appalling Gaza blockade -
 Going on.
 No Qassams –
 No IDF incursions.
 And talk about
 Cast Lead 2.
 Ad in in Haaretz, December 25, 2009

JIPF's HANDLINGSPROGRAM

POLITISK PROGRAM

1. En självständig palestinsk stat bör upprättas vid sidan om staten Israel.
2. Israel måste dra sig tillbaka från alla områden ockuperade 1967.
3. Båda staterna har rätt att ha Jerusalem som huvudstad.
4. De israeliska bosättningarna på de ockuperade områdena ska avvecklas.
5. Den palestinska flyktingsfrågan måste lösas på grundval om principen om rätt till återvändandet eller ekonomisk kompensation.
6. Motsättningar och konflikter ska i största möjliga utsträckning lösas genom förhandlingar. JIPF fördömer dock inte alla former av fysiska motståndaktiviteter eller försvarsåtgärder.
7. Alla former av terrorism måste fördömas och motarbetas.
8. Verka för att diskriminering av icke judiska medborgare i Israel upphör.

VERKSAMHETSPROGRAM

För att arbeta för ett förverkligande av föreningens målsättning vill JIPF:

1. Verka bland Judar i Sverige och stimulera till debatt om det politiska läget i Mellanöstern.
2. Påverka den allmänna opinionen i Sverige.
3. Stödja de krafter i Israel som verkar för fred.
4. Motarbeta antisemitism, antiarabism, islamofobi och alla former av rasism.
5. Presentera och belysa olika aspekter av judisk och palestinsk historia, kultur, filosofi, etik m.m
6. Främja en dialog mellan Palestinier och Judar i Sverige

JIPF-bladet

c/o Jakub Srebro, Östgötagatan 26, 4tr, 116 25 Stockholm.

Tel.: 08-84 97 48. e-post: redaktionen@jipf.nu

är medlemsblad för föreningen

Judar för Israelisk-Palestinsk Fred,

c/o Dror Feiler, Bjurholmsg. 1B, 116 38 Stockholm. Tel.: 08-642 13 93

Hemsida: www.jipf.nu

Medlemskapet är öppet för judar, som ansluter sig till vår plattform.

Årsavgiften är 200 kr.

Enbart prenumeration kostar 100 kr/år.

Gåvor tas tacksamt emot.

Postgiro: 475 29 1 7-7